EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.5.2020
COM(2020) 208 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Evaluering af forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og af forordning (EF) nr. 396/2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester

{SWD(2020) 87 final}

1 INDLEDNING

Formålet med plantebeskyttelsesmidler, der også ofte omtales som *pesticider*, er at beskytte afgrøder mod skadedyr, sygdomme eller konkurrerende planter med henblik på at optimere fødevareproduktionen inden for konventionelt eller økologisk landbrug. Der anvendes også pesticider til at sikre fødevarekvaliteten (under opbevaring) eller til at bevare visse områder i den tilstand, der er nødvendig for den korrekte anvendelse (f.eks. jernbaner). Pesticider kan være af kemisk eller ikkekemisk oprindelse (f.eks. mikroorganismer), og forbrugerne kan tage skade af pesticidrester i fødevarer og foder.

Pesticider er grundet deres potentielt skadelige virkninger på menneskers sundhed eller miljøet i EU underlagt strenge regler, nemlig forordning (EF) nr. 1107/2009[1], i det følgende benævnt "forordningen om plantebeskyttelsesmidler", og forordning (EF) nr. 396/2005[2], i det følgende benævnt "MRL-forordningen". Forordningerne har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og for miljøet, at styrke det indre markeds funktion, at forbedre landbrugsproduktionen i EU og at fremme international handel. Gennemførelsen af forordningerne er medlemsstaternes og Kommissionens fælles ansvar. Medlemsstaterne spiller således en central rolle i den videnskabelige vurdering af aktivstoffer og maksimalgrænseværdier for pesticidrester. De arbejder tæt sammen med Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) i den henseende. På grundlag af disse vurderinger fremlægger Kommissionen forslag til afgørelser om godkendelse, fornyelse af godkendelse og maksimalgrænseværdier for aktivstoffer, som er genstand for en afstemning i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, inden Kommissionen vedtager dem formelt. Det er fuldt ud medlemsstaternes ansvar at vurdere og godkende plantebeskyttelsesmidlerne.

Forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen indgår i en bredere lovgivningsmæssig og politisk kontekst, navnlig som fastsat i direktivet om bæredygtig anvendelse[3] og den fælles landbrugspolitik[4], som opstiller forpligtelser for anvendelsen af godkendte pesticider og tilskynder til et mere bæredygtigt landbrug og bæredygtige landbrugsmetoder. Miljølovgivningen til regulering af kvaliteten af overflade- og grundvand omfatter grænser for en række pesticider, og anvendelsen af pesticider er generelt forbudt i områder, der er identificeret som værende af særlig betydning for bevarelsen af biodiversiteten.

Der er en voksende bevidsthed i samfundet om fødevareproduktionens bæredygtighed. I den forbindelse spiller den bæredygtige anvendelse af pesticider en afgørende rolle, jf. FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling[5] og Kommissionens oplæg "På vej mod et bæredygtigt Europa i 2030"[6].

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabilske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

5 Findes på: https://ec.europa.eu/environment/sustainable-development/SDGs/index_en.htm.

6 Findes på: https://ec.europa.eu/commission/files/reflection-paper-towards-sustainable-europe_da.

Kommissionen reagerer på samfundets bekymringer med hensyn til bæredygtighed i den europæiske grønne pagt[7], navnlig via jord til bord-strategien[8] og biodiversitetsstrategien[9]. Disse initiativer fremmer sunde økosystemer og biodiversitet, mere bæredygtige fødevareproduktionssystemer og sundere kost, samtidig med at der sikres et bæredygtigt eksistensgrundlag for landbrugere og adgang til nærende fødevarer af høj kvalitet for forbrugerne. Meddelelsen om den grønne pagt omhandler navnlig en forpligtelse til at reducere brugen af og risiciene ved kemiske pesticider.

Et EU-landbrug helt uden pesticider er dog ikke et realistisk mål. Dette gælder også inden for økologisk landbrug, hvor det også er tilladt at anvende et begrænset antal pesticider. Anvendelsen af pesticider er et vigtigt redskab til at nå EU's mål for plantesundhed, fødevaresikkerhed og forsyningssikkerhed, navnlig i lyset af den kommende stigning i den globale efterspørgsel efter fødevarer som følge af befolkningstilvæksten. Formålet med EU-lovgivningen om pesticider er derfor ikke at eliminere pesticider, men snarere at minimere deres indvirkning på menneskers sundhed og miljøet gennem en mindre afhængighed af pesticider, alternative metoder og øget brug af lavrisikopesticider og ikkekemiske pesticider.

Kommissionen har udført en evaluering af forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen, der omhandler perioden fra deres respektive ikrafttræden indtil udgangen af 2018, som en del af programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) med henblik på at vurdere, om forordningerne er egnede til formålet og opfylder deres mål, samtidig med at EU-lovgivningen forbliver enkel, og unødvendige byrder fjernes. Denne rapport indgives i henhold til artikel 82 og artikel 62, stk. 5, i forordningen om plantebeskyttelsesmidler og artikel 47 i MRL-forordningen og ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der indeholder al dokumentation. Rapporten offentliggøres samtidig med jord til bord-strategien og den anden rapport om gennemførelsen af direktivet om bæredygtig anvendelse. Den bygger på dokumentation indsamlet af en ekstern kontrahent[10], en udtalelse fra Kommissionens mekanisme for videnskabelig rådgivning[11], revisionsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene[12] og erfaringer fra forordningernes gennemførelse.

Desuden har Kommissionen taget behørigt hensyn til Europa-Parlamentets to betænkninger. Den første betænkning[13], som blev vedtaget i september 2018, vedrørte gennemførelsen af forordningen om plantebeskyttelsesmidler og konkluderede, at forordningen udgør en væsentlig forbedring i forhold til tidligere, og at det er hensigtsmæssigt at regulere pesticider på EU-plan. Det konkluderes dog også, at målene om at beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet ikke opfyldes fuldt ud, og at forordningen ikke gennemføres på tilfredsstillende vis. Europa-Parlamentet opfordrer derfor til, at alle centrale aktører gør en indsats. Den anden betænkning[14], der blev vedtaget i januar 2019 af Det Særlige Udvalg om Unionens Godkendelsesprocedure for Pesticider (PEST), opfordrer til større gennemsigtighed, styrkede politikker til håndtering af interessekonflikter og bedre

---

7 https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da.

8 COM(2020) 381.

9 COM(2020) 380.

10 Ekstern undersøgelse som offentliggjort i EU bookshop.

11 Kommissionen (juni 2018), EU's godkendelsesprocesser for plantebeskyttelsesmidler – ud fra et videnskabeligt synspunkt. Gruppe af videnskabelige rådgivere. ISBN 978-92-79-67735-9.

12 F.eks. Kommissionen (2017). Oversigtsrapport om en række revisioner som udført i EU-medlemsstaterne i 2016 og 2017 med henblik på at evaluere de eksisterende systemer for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler. GD(SANTE) 2017-6250.

13 Europa-Parlamentet (januar 2019), betænkning om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider (2018/2153 (INI)), Det Særlige Udvalg om Unionens Godkendelsesprocedure for Pesticider.

14 Europa-Parlamentet (september 2018), betænkning om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler (2017/2128(INI)).

videnskabelig uafhængighed. Heri opfordres der også til en streng anvendelse af forsigtighedsprincippet og den risikobaserede tilgang i godkendelsesproceduren, og der argumenteres for flere incitamenter og mere forskning i forbindelse med alternativer med lav risiko samt udarbejdelse af en negativliste over forbudte hjælpestoffer og en godkendelsesprocedure for safenere og synergister. Kommissionen har allerede reageret direkte på de to betænkninger fra Europa-Parlamentet[15,16].

Kommissionen har også været opmærksom på drøftelserne på mødet i Rådet for Landbrug og Fiskeri i november 2018 og i Miljørådet i december 2018. Ministrene udvekslede navnlig synspunkter om den aktuelle udvikling i godkendelses- og tilladelsessystemet og om de konsekvenser, det stigende antal ikkefornyelser af godkendelser af aktivstoffer har for det europæiske landbrug og landbrugerne. Ministrene drøftede også den mulige iværksættelse af langsigtede overvejelser vedrørende den mulige udvikling af EU-foranstaltninger for at supplere de nationale tiltag til reduktion og i sidste ende udfasning af anvendelsen af farlige plantebeskyttelsesmidler og stimulering af udviklingen af alternativer. Kommissionen mindede om, at medlemsstaterne ikke gør nok for at mindske afhængigheden af kemiske stoffer til plantebeskyttelse, og at det potentiale, der er forbundet med en integreret skadedyrsbekæmpelse, ikke udnyttes fuldt ud. Desuden overholder medlemsstaterne ofte ikke fristerne, når de fungerer som rapporterende medlemsstater for EU's godkendelsessystem og gør i stadig større grad brug af nødgodkendelser af produkter, hvilket undergraver EU-systemet. Kommissionen erkender, at det er nødvendigt at finde frem til, hvordan markedsføringen af aktivstoffer og produkter med lav risiko kan fremskyndes.

Denne rapport skitserer de vigtigste resultater[17] af evalueringen af gennemførelsen og funktionen af forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen i alle medlemsstater siden ikrafttrædelsen i henholdsvis juni 2011 og september 2008. Rapporten indeholder forslag til foranstaltninger til at forbedre gennemførelsen af forordningerne med henblik på at forenkle eller styrke den nuværende lovgivningsmæssige ramme.

Selv om der i evalueringen blev fundet frem til en række svagheder, hvoraf nogle deler vandene blandt de forskellige interessenter, er de dog enige i, at den nuværende lovgivning fastsætter en passende ramme for den midlertidige tilladelse af aktivstoffer og godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, og de kræver ikke grundlæggende ændringer af forordningen om plantebeskyttelsesmidler. I forhold til MRL-forordningen pegede holdningerne dog i flere retninger. I rapportens næste del peges der på 16 områder, hvor gennemførelsen kan forbedres på kort og mellemlang sigt.

2 RESULTATER AF EVALUERINGEN OG MULIGE LØSNINGER

2.1 BEDRE BESKYTTELSE AF MENNESKERS SUNDHED OG MILJØET

Evalueringen viste, at forordningen om plantebeskyttelsesmidler i høj grad beskytter menneskers sundhed og miljøet effektivt på grund af de strenge kriterier for godkendelse. Der er dog stadig plads til forbedringer for gennemførelsen. De forskellige interessenter mener, at de lovgivningsmæssige krav i EU er, hvis ikke de strengeste, så blandt de strengeste i verden. Antallet af aktivstoffer faldt allerede med mere end 50 % under direktiv 91/414/EØF – forgængeren for forordningen om plantebeskyttelsesmidler. Direktivet førte til, at mange stoffer, der ikke ville have opfyldt kravene i direktivet, blev trukket tilbage fra markedet.

[15] Kommissionens svar på den tekst, der blev vedtaget på plenarforsamlingen SP(2018)829.

[16] Kommissionens svar på den tekst, der blev vedtaget på plenarforsamlingen SP(2019)355.

[17] Se det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene for nærmere oplysninger om evalueringen.

Dette betyder, at sundheds- og miljøbeskyttelsesniveauet allerede var højt, før forordningen om plantebeskyttelsesmidler trådte i kraft. Med forordningen om plantebeskyttelsesmidler blev der i 2011 indledt en procedure for regelmæssig gennemgang af godkendelsen af alle aktivstoffer: Aktivstoffer, der er blevet godkendt tidligere, vurderes i forhold til de strengere godkendelseskriterier for yderligere at øge beskyttelsesniveauet i EU. Som følge heraf reduceres antallet af aktivstoffer, der tidligere er blevet tilladt i plantebeskyttelsesmidler, yderligere, og det samlede antal godkendte aktivstoffer er væsentligt lavere end i tredjelande med en betydelig landbrugsproduktion. Andelen af aktivstoffer med høje risikoprofiler er lav (2 %) og falder yderligere i fremtiden, mens andelen af aktivstoffer med mindre problematiske profiler er relativt stor (37 %) og stigende[18]. I de seneste år har omkring halvdelen af ansøgningerne om godkendelse af nye aktivstoffer (i gennemsnit ti om året) rent faktisk vedrørt mikroorganismer (ikkekemiske) eller stoffer, der forventes at opfylde kriterierne for lavrisikostoffer. Fra 2011 til 2018 har afgørelserne om ikke at godkende, ikke at forny godkendelsen eller at trække 22 aktivstoffer tilbage[19] grundet sundheds- eller miljørelaterede bekymringer bidraget til nedbringelsen af alvorlige risici for forbrugere, operatører, arbejdstagere, andre tilstedeværende og beboere i EU og for miljøet. Beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet forventes at blive yderligere forbedret i de kommende år, når den første gennemgang af alle eksisterende godkendelser afsluttes (forventes inden 2025). Ikke alle interessenter er imidlertid enige i konklusionen om, at forordningen om plantebeskyttelsesmidler beskytter menneskers sundhed og miljøet effektivt – især NGO'erne hævder, at godkendelseskriterierne ikke gennemføres tilstrækkelig strengt, og at der fortsat gøres brug af farlige aktivstoffer i EU.

Selv om forordningen om plantebeskyttelsesmidler har et klart potentiale til at nå sine mål, herunder at øge andelen af lavrisikostoffer, har effektivitetsproblemer betydet, at disse kun delvist er blevet nået. Gennemførelsen af forordningen om plantebeskyttelsesmidler er rent faktisk blevet forsinket væsentligt, hvad angår godkendelsen og fornyelsen af aktivstoffer og godkendelsen/den fornyede godkendelse af plantebeskyttelsesmidler. Godkendelsesperioderne for aktivstoffer er således blevet forlænget med flere år, inden beslutningsprocessen kunne afsluttes, samtidig med at markedsadgangen for aktivstoffer med lav risiko er blevet forsinket, og de aktivstoffer, som i sidste ende ikke længere opfylder godkendelseskriterierne, fastholdes på markedet.

Omkostningerne og arbejdsbyrden forbundet med godkendelsen og fornyelsen af godkendelsen af aktivstoffer og godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler inden for de tre zoner[20], der er fastsat i forordningen om plantebeskyttelsesmidler, fordeles ikke ligeligt mellem medlemsstaterne. Dette spiller også en rolle i forbindelse med de eksisterende forsinkelser, da visse medlemsstater oplever en stor arbejdsbyrde. Desuden synes de gebyrer, der opkræves af visse medlemsstater, at være utilstrækkelige til at dække deres omkostninger, og det er endvidere ikke alle medlemsstater, der øremærker gebyrerne til de myndigheder, der rent faktisk udfører arbejdet, hvilket resulterer i, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til rådighed.

Det europæiske borgerinitiativ[21] om glyphosat, som indsamlede over en million underskrifter på under ni måneder i 2017, opfordrede til større gennemsigtighed i vurderingsprocessen for

[18] Metoden til sammenligning af de toksikologiske fareprofiler for aktivstoffer, der blev godkendt i 2011 og 2018, er sammenfattet i kapitel 5.1.1 i det ledsagende arbejdsdokument. Denne udspecificeres i bilag 3.

[19] Afgørelser om ikke at forny godkendelsen af yderligere 8 aktivstoffer blev truffet i 2019.

[20] I artikel 3, stk. 17, i og bilag I til forordningen om plantebeskyttelsesmidler bliver medlemsstaterne inddelt i en af tre zoner med sammenlignelige klimatiske og landbrugsmæssige forhold med henblik på at fremme samarbejdet og den gensidige anerkendelse af produktgodkendelser.

[21] Det europæiske borgerinitiativ "Indfør et forbud mod glyphosat og beskyt mennesker og miljø mod giftige pesticider".

pesticider. Som reaktion herpå og for at øge tilliden til de videnskabelige vurderinger foretaget af medlemsstaterne og EFSA foreslog Kommissionen en ændring af den generelle fødevarelovgivning[22], som blev vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet den 13. juni 2019 (forordning (EU) 2019/1381 om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden[23]) og finder anvendelse fra den 27. marts 2021. Fra denne dato vil det fuldstændige dossier, der fremlægges af ansøgeren, og som anvendes til støtte for ansøgninger om godkendelse (eller fornyelse af godkendelser) af aktivstoffer, bortset fra behørigt begrundede fortrolige oplysninger, blive offentliggjort tidligt i risikovurderingsprocessen. Herved får offentligheden og uafhængige videnskabsfolk direkte adgang til de underliggende data. Der vil endvidere blive oprettet et EU-register over bestilte undersøgelser for at sikre, at virksomheder, der søger om godkendelse, indsender alle relevante oplysninger og ikke holder ugunstige undersøgelser tilbage. Kommissionen bemyndiges til at foretage undersøgelsesmissioner i medlemsstaterne i perioden 2021 til 2025 for at vurdere, om testfaciliteterne følger de relevante standarder for gennemførelse af forsøg og undersøgelser, der er forelagt EFSA. Med henblik på at forbedre risikokommunikationen er der i den nye forordning (EU) 2019/1381 fastsat visse målsætninger og generelle principper for risikokommunikation (f.eks. nøjagtige, rettidige og gennemsigtige oplysninger, hensyntagen til risikoopfattelser og tilgængelighed for specialister og ikkespecialister), på grundlag af hvilke Kommissionen har beføjelse til i fremtiden at vedtage en generel plan for risikokommunikation ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

1. Bedre gennemførelse – afhjælpning af problemer med forsinkelser og øget gennemsigtighed

I lyset af forpligtelserne i den grønne pagt til at mindske risiciene ved kemiske pesticider og forebygge og afhjælpe forurening opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at øge ressourcerne betydeligt til gennemførelsen af alle relevante procedurer i henhold til forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen inden for de lovbestemte frister. For at få adgang til de nødvendige ressourcer bør medlemsstaterne gennemgå de gebyrer, de opkræver, fastsætte dem til et niveau, der dækker deres omkostninger fuldt ud, og sikre, at gebyrerne gavner de myndigheder, der udfører arbejdet. Kommissionen overvejer at indlede overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, der systematisk undlader at overholde de lovbestemte frister.

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdninger i forhold til at undgå proceduremæssige forsinkelser, der fører til ineffektivitet, anbefaler Kommissionen, at medlemsstaterne udelukkende antager fuldstændige dossierer af høj kvalitet – både i forbindelse med ansøgninger om godkendelse eller fornyelse af godkendelsen af et aktivstof og ansøgninger om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Endvidere opfordrer Kommissionen EFSA og medlemsstaterne til at gennemføre de foranstaltninger, der blev aftalt i pesticidstyringsnetværket (Pesticides Steering Network)[24], for at forbedre peer review-processen med henblik på at undgå forsinkelser. Kommissionen fortsætter desuden med at samarbejde med EFSA om at gøre EFSA's konklusioner klarere med hensyn til usikkerheder for at lette beslutningsprocessen og læsbarheden for ikke-eksperter.

22 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden. COM/2018/0179 final – 2018/088 (COD).

23 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1381 om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden, EUT L 231 af 6.9.2019, s. 1.

24 Pesticide Steering Network er et EFSA-netværk, som består af nationalt udpegede organisationer fra EU-medlemsstaterne med ekspertise inden for pesticider, se https://www.efsa.europa.eu/en/pesticides/networks/.

I andet kvartal af 2020 vedtager Kommissionen en første liste over uacceptable hjælpestoffer[25]. Kommissionen fremlægger efterfølgende forslag til en gennemførelsesforordning, der fastsætter kriterier og en procedure for identificering af yderligere uacceptable hjælpestoffer. Kommissionen kommer endvidere med forslag til et arbejdsprogram for vurderingen af safenere og synergister.

I løbet af 2020 ændrer Kommissionen forordning (EU) nr. 844/2012[26] om fornyelsesproceduren for at gennemføre de nødvendige ændringer, der følger af forordning (EU) 2019/1381. Kommissionen overvejer også at ændre artikel 13, stk. 5, i forordning (EU) nr. 844/2012 med henblik på at indføre en kort tidsramme, hvor ansøgerne kan fremsætte bemærkninger og give yderligere oplysninger om udkastet til EFSA's konklusioner med henblik på at behandle aspekter, der blev rejst på et sent tidspunkt i løbet af peer review-processen, og som ikke kunne forudses af ansøgerne. Dette skal øge fuldstændigheden og robustheden af EFSA's endelige konklusion. Disse ændringer fører en øget gennemsigtighed og effektivitet med sig gennem hele vurderingsprocessen og under den efterfølgende risikostyringsproces.

De udelukkelseskriterier[27], der vedrører menneskers sundhed, og som blev indført i forordningen om plantebeskyttelsesmidler, har bidraget til fjernelsen af de farligste aktivstoffer fra markedet, hovedsagelig som følge af, at der ikke er blevet indgivet ansøgninger om fornyelsen af godkendelsen af størstedelen af de stoffer, som i henhold til ansøgernes forventninger opfylder kriterierne. Dette er med til at beskytte menneskers sundhed og miljøet. Det var planen, at der ved vurderingen af aktivstoffer skal følges en trinvis tilgang. Medlemsstaterne synes dog ikke at indstille risikovurderingen, når et aktivstof opfylder udelukkelseskriterierne, hvilket for de vurderende myndigheder resulterer i en lige så høj eller højere arbejdsbyrde som/end for et normalt aktivstof. En af grundene til at fortsætte risikovurderingen er undtagelsesmulighederne for flere af udelukkelseskriterierne, som der skulle udvikles nye procedurer og retningslinjer for, men som stadig ikke er fuldstændige.

En anden konstateret ineffektivitet ved anvendelsen af udelukkelseskriterierne har været, at det ikke er alle aktivstoffer, der er genstand for en harmoniseret klassificering. Medlemsstaterne indsender ikke systematisk et dossier om harmoniseret klassificering tidligt i fornyelsesproceduren. Dette førte til forsinkelser i den generelle vurdering og i beslutningstagningen. Udelukkelseskriteriernes umiddelbare effektivitet er faldet som følge heraf.

Den forventede reduktion af arbejdsbyrden i forbindelse med evalueringen af de stoffer, der opfylder (eller forventes at opfylde) udelukkelseskriterierne, har således kun gjort sig gældende for de 13 aktivstoffer, som der ikke er indgivet ansøgninger om fornyelse for, og hvor der ikke skulle foretages en evaluering[28].

2. Forbedret gennemførelse af udelukkelseskriterierne

[25] Disse kommer til at fremgå af bilag III til forordning (EF) nr. 1107/2009.

[26] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18. september 2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 252 af 19.9.2012, s. 26).

[27] Disse fremgår af bilag II, punkt 3.6.2 til 3.6.5, til forordning (EF) nr. 1107/2009: Stoffer, der er klassificeret som mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske i kategori 1A eller 1B, såvel som af stoffer, der har hormonforstyrrende egenskaber, kan ikke godkendes som aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidler, bortset fra visse begrænsede undtagelsesmuligheder.

[28] Bromadiolon, carbendazim, carbetamid, difenacoum, glufosinat, molinat, myclobutanil, oxadiargyl, profoxydim, spirodiclofen, tepraloxydim, triflumizol og warfarin.

Primo 2020 vedtog Kommissionen en ændring[29] af forordning (EU) nr. 844/2012 om fornyelsesproceduren for at sikre, at medlemsstaterne systematisk – og tidligt i evalueringsproceduren – indsender forslag til harmoniseret klassificering og mærkning i henhold til CLP-forordningen[30]. Herved højnes sikkerheden i forbindelse med anvendelsen af udelukkelseskriterierne, og vanskelighederne og forsinkelserne under peer review- og beslutningsprocessen nedbringes ved fornyelse af godkendelsen af aktivstoffer.

Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne anvender artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) nr. 844/2012 fuldt ud og kun fortsætter den fuldstændige risikovurdering, hvis aktivstofferne enten ikke opfylder udelukkelseskriterierne, eller mindst en af undtagelsesmulighederne for godkendelse er blevet påberåbt.

Kommissionen genoptager i første halvår af 2020 drøftelserne med medlemsstaterne for at undersøge mulighederne for at færdiggøre vejledningen om ubetydelig eksponering for at fremskynde evalueringen af, hvorvidt denne undtagelsesmulighed kan anvendes, når et aktivstof opfylder udelukkelseskriterierne.

Reglerne for de aktivstoffer, der er kandidater til substitution, er ineffektive. Den foreliggende dokumentation viser, at de sammenlignende vurderinger for produkter, der indeholder aktivstoffer, som er kandidater til substitution, foretaget af medlemsstaterne er komplekse og ressourcekrævende, men ikke har ført til nogen form for substitution, hovedsagelig på grund af manglen på alternativer med dokumenteret bedre risikoprofiler. De forventede fordele for menneskers sundhed eller miljøet ved at erstatte disse mere farlige aktivstoffer er således ikke blevet en realitet. Dertil kommer, at sammenlignende vurderinger har gjort godkendelsesproceduren dyrere sammenlignet med standardgodkendelser.

3. Forenkling af den sammenlignende vurdering af kandidater til substitution

Kommissionen kommer ved udgangen af 2020 til at udnytte de tildelte beføjelser til at ændre bilag IV til forordningen om plantebeskyttelsesmidler for at forbedre effektiviteten af sammenlignende vurderinger af produkter, der indeholder kandidater til substitution.

Den omfattende årlige overvågning af pesticidrester med mere end 80 000 analyserede prøver pr. år viser, at de fastsatte maksimalgrænseværdier for pesticidrester i høj grad overholdes, hvilket tyder på velkontrollerede og sikre fødevarer for forbrugerne. Ultimo 2018 blev der fastsat maksimalgrænseværdier for pesticidrester for 486 stoffer, der er godkendt i EU, og 247 ikkegodkendte stoffer inden for en bred vifte af landbrugsråvarer. Nye ansøgninger om maksimalgrænseværdier for pesticidrester, herunder anmodninger om importtolerancer, underkastes en omfattende risikovurderingsproces, og der kan kun fastsættes maksimalgrænseværdier for pesticidrester, hvis disse er sikre for forbrugerne. Sideløbende hermed blev der i 2008 indledt en grundig gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for pesticidrester, som omfatter de eksisterende importtolerancer og maksimalgrænseværdier for pesticidrester som fastsat af Codex Alimentarius-Kommissionen[31], og som sikrer, at maksimalgrænseværdierne holdes ajour og ikke fastholdes på et niveau, der er højere, end hvad der er nødvendigt i henhold til god landbrugspraksis.

29 Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2020/103 af 17. januar 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 for så vidt angår harmoniseret klassificering af aktivstoffer (EUT L 19 af 24.1.2020, s. 1).

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

31 http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/en/

Denne gennemgang af alle gældende maksimalgrænseværdier for pesticidrester blev imidlertid oprindeligt forsinket, fordi den relevante artikel 12 i MRL-forordningen ikke fastsætter en klar proceduremæssig ramme for at afslutte gennemgangen af de gældende maksimalgrænseværdier for pesticidrester for alle godkendte aktivstoffer senest et år efter, at MRL-forordningen trådte i kraft. Procedurerne – såsom fordelingen af opgaver/ansvarsområder, fristerne og muligheden for at opkræve gebyrer fra industrien – skulle først udvikles og aftales med medlemsstaterne, hvilket førte til forsinkelser. Gennemgangen skrider nu godt frem.

Nogle interessenter og medlemsstater havde et ønske om, at der skal fastsættes specifikke maksimalgrænseværdier for foder, fisk og forarbejdede produkter, idet MRL-forordningen åbner op for denne mulighed. Kommissionen har endnu ikke påberåbt sig disse muligheder, da der ikke er tegn på potentielle risici, der tyder på, at det er nødvendigt at træffe prioriterede foranstaltninger på området. Der er allerede indført mekanismer til håndhævelse af MRL-forordningen og den generelle fødevarelovgivning, således at der kan tages højde for de situationer, hvor der ikke er fastsat specifikke maksimalgrænseværdier for pesticidrester. Derudover er der indført generelle bestemmelser for forarbejdede produkter, herunder forarbejdningsfaktorer, og i overensstemmelse med den relaterede fødevarelovgivning på andre områder (f.eks. forordning (EF) nr. 1881/2006 om forurenende stoffer) kan disse bestemmelser med fordel præciseres, og der kan gives vejledning til medlemsstaterne (se også tekstboks 13).

Det viste sig at være en mere kompleks proces end oprindeligt ventet at udvikle en metode til kumulativ risikovurdering, der omfatter samtidig eksponering for flere kemikalier ("cocktaileffekten"), og denne proces er endnu ikke afsluttet. Indtil videre har EFSA oprettet to grupper af kemikalier, som har indvirkning på henholdsvis nervesystemet og skjoldbruskkirtlen, og offentliggjort udkast til rapporter[32] med resultaterne af den kumulative risikovurdering af rester af disse kemikalier i fødevarer med henblik på offentlig høring i september 2019 efterfulgt af et arrangement for tekniske interessenter i oktober 2019[33]. De endelige rapporter forventes offentliggjort i april 2020. Der arbejdes i øjeblikket på at videreudvikle metoden og foretage kumulative vurderinger af andre grupper af stoffer og i sidste ende udnytte disse i forbindelse med den lovgivningsmæssige beslutningstagning (f.eks. fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester og godkendelse af aktivstoffer). Der er behov for betydelige ressourcer i EFSA og medlemsstaterne for at fremme den videre metodeudvikling. Derfor bliver det først på et senere tidspunkt muligt at vurdere virkningerne af en kumulativ risikovurdering på beskyttelsen af menneskers sundhed.

4. Kumulativ risikovurdering

Kommissionen, EFSA og medlemsstaterne fortsætter med at udvikle en metode til kumulativ risikovurdering for at styrke forbrugerbeskyttelsen yderligere. For at opnå hurtigere fremskridt vil EFSA og medlemsstaterne skulle afsætte tilstrækkelige ressourcer til opgaven.

Kommissionen og EFSA udarbejder en handlingsplan inden udgangen af 2020, som fastlægger prioriteterne for det igangværende arbejde med metodeudvikling og den efterfølgende gennemførelse af metoden. Planen tager udgangspunkt i eksisterende viden og er fleksibel for at kunne reagere på den videnskabelige udvikling og de erfaringer, der gøres.

[32] https://www.efsa.europa.eu/en/consultations/call/public-consultation-draft-efsa-scientific-reports.

[33] https://www.efsa.europa.eu/en/events/event/technical-stakeholder-event-cumulative-risk-assessment-pesticides-food.

Biodiversiteten i landbrugsøkosystemerne har oplevet en væsentlig nedgang, hvilket kommer til udtryk i et fald i antallet af agerlandsfugle og en nedgang i insektbestandene i dele af EU. Brugen af pesticider er blandt andet blevet identificeret som en væsentlig årsag til denne udvikling. De respektive begrænsninger eller den manglende fornyelse af godkendelser af aktivstoffer med negative indvirkninger på bestøvere, herunder neonicotinoiderne imidacloprid, clothianidin, thiamethoxam og thiacloprid, har bidraget til et højere miljøbeskyttelsesniveau. Pesticider er med til at forurene grund- og overfladevandet. Overvågningsdata som offentliggjort i 2018 vedrørende de europæiske vandområders kemiske status viser, at pesticider og deres metabolitter (ofte benævnt "nedarvede stoffer", som ikke længere er godkendt) er skyld i, at omkring 6,5 % (fordelt på område) af alt grundvand ikke opfylder det mål om god tilstand, der er fastsat i vandrammedirektivet[34]. Overvågningsdataene afslører en nedgang i pesticidforureningen i overfladevandet gennem de seneste år (om end der kun blev ført tilsyn med et begrænset antal stoffer), hvilket tyder på, at forordningen om plantebeskyttelsesmidler bidrager positivt til beskyttelsen af vandmiljøet. Der findes færre overvågningsdata for andre delmiljøer såsom jord eller fra dyr, planter og mennesker (bioovervågning). Hvis der var flere overvågningsdata, ville det være nemmere at kontrollere, om modelforudsigelserne inden for rammerne af risikovurderingen er korrekte, og/eller foranstaltningerne til risikobegrænsning er effektive.

5. Miljøovervågning og bioovervågning

Kommissionen intensiverer som led i de resultater, der skal opnås med den grønne pagt, overvågningen af miljøkoncentrationer og -virkninger. Kommissionen fastsætter navnlig, hvor det er fundet relevant, forpligtelser i forbindelse med afgørelser om godkendelse for at overvåge tilstedeværelsen af aktivstoffer (og/eller metabolitter heraf) i delmiljøer. Desuden undersøger Kommissionen muligheden for at øge overvågningen af koncentrationer i jorden ved at medtage pesticider i LUCAS-systemet til overvågning af arealanvendelse[35], der gennemføres i EU.

Kommissionen gennemfører det pilotprojekt, som Europa-Parlamentet vedtog om miljøovervågning af anvendelsen af pesticider gennem overvågning af honningbier. Der er blevet valgt en kontrahent, og aktiviteterne blev påbegyndt ultimo 2018[36].

Kommissionen har foreslået en prioritering af aktivstoffer i forbindelse med EU's bioovervågningsprogram HBM4EU[37] og vil fortsat gøre det fremover.

Når der ses på konsekvenserne for biodiversiteten, skal virkningerne af pesticidanvendelsen lægges oven i virkningerne af det nuværende landbrugsproduktionssystem med omfattende områder med monokulturer, som kræver øget anvendelse af pesticider og andre faktorer, der påvirker landskaberne.

Nogle interessenter kritiserer, at den nuværende anvendelse af risikovurderingen på ikkemålarter er for begrænset til at omfatte alle relevante grupper.

Der er brug for yderligere forskning, og der skal udvikles vurderingsmetoder for at tage højde for kumulative risici for bedre at forstå pesticiders faktiske indvirkning på bestande, diversitet inden for og mellem arter og forhold mellem arter og økosystemtjenester.

34 https://www.eea.europa.eu/publications/state-of-water

35 https://esdac.jrc.ec.europa.eu/projects/lucas/.

36 https://www.insignia-bee.eu/.

37 https://www.hbm4eu.eu/: https://cordis.europa.eu/project/id/733032/.

6. Definition af miljøbeskyttelsesmål og ajourføring af vejledninger

Kommissionen og EFSA har gjort fremskridt med hensyn til at udvikle en metode til at fastlægge specifikke miljøbeskyttelsesmål for at forbedre hensynet til biodiversitet i risikovurderingsprocessen yderligere. Gennem tilrettelæggelsen af workshopper med risikoanalytikere og ansvarlige for risikostyring fra medlemsstaterne og alle relevante interessentgrupper vil der blive aftalt beskyttelsesmål i en inklusiv proces, der blev påbegyndt i 2019.

Kommissionen fortsætter med at ajourføre vejledningerne om risikovurderingsmetoder, herunder overvejelser om, hvorvidt alle passende ikkemålarter er omfattet, at holde sig ajour med den videnskabelige udvikling og opfordrer medlemsstaterne og EFSA til at samarbejde.

Kommissionen planlægger i forbindelse med Horisont Europa at iværksætte indkaldelser af forslag til forskningsprojekter vedrørende metoder til vurdering af de kumulative risici og pesticiders indvirkning på økosystemerne.

2.2 KONKURRENCEEVNE OG DET INDRE MARKED

Der foreligger endnu ikke tilstrækkelige oplysningerne om virkningerne af forordningen om plantebeskyttelsesmidler på landbrugsproduktionen i EU, da flere faktorer spiller ind i den henseende. Producenterne kritiserer, at der mangler plantebeskyttelsesmidler i EU, mens antallet af godkendte aktivstoffer rent faktisk er steget fra 427 i 2011 til 484 i 2018, og antallet af tilgængelige plantebeskyttelsesmidler er steget i de fleste medlemsstater.

Antallet af SMV'er, der producerer plantebeskyttelsesmidler og andre agrokemiske produkter, er faldende. De høje lovkrav anses i den forbindelse for at være en medvirkende faktor. SMV'er mener, at datakravene og vurderingsprocesserne er uforholdsmæssige, da sådanne virksomheder har tendens til at fokusere på biopesticider og andre potentielle lavrisikoløsninger (se også tekstboks 11, afsnit 2.5).

Det zonebaserede system for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler har medført visse effektivitetsgevinster og adgang til flere plantebeskyttelsesmidler i de fleste medlemsstater. Det fungerer dog ikke så godt som forventet. Godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler gennem gensidig anerkendelse af godkendelser fra andre medlemsstater fører til lavere gebyrer for ansøgere og en mindre byrde for medlemsstaterne. Desuden har de medlemsstater, der gør brug af den gensidige anerkendelse, oplevet større stigninger i antallet af plantebeskyttelsesmidler på deres markeder. Den reelle anvendelse af gensidig anerkendelse i forbindelse med godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler varierer dog meget medlemsstaterne og zonerne imellem. De vigtigste årsager er specifikke (eller supplerende) nationale krav, manglende harmonisering af de metoder, der anvendes til at foretage evalueringer, manglende samarbejde og koordinering samt suboptimale bestræbelser på at kommentere det arbejde, der udføres af andre i forbindelse med den zonebaserede vurdering – hvilket samlet set fører til dobbeltarbejde og forsinkelser. En øget anvendelse af zonebaserede godkendelser og gensidig anerkendelse af godkendelser ville nedbringe dobbeltarbejdet, frigive ressourcer og fremskynde markedsadgangen for plantebeskyttelsesmidler.

7. Forbedring af det zonebaserede system for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler

Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne minimerer eller afskaffer de nationale krav til godkendelse af plantebeskyttelsesmidler og undgår gentagelser af allerede foretagne vurderinger.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at øge indsatsen og ressourcerne i forbindelse med de respektive zonestyringsudvalgs aktiviteter for at styrke samarbejdet og

koordineringen. Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne mere effektivt gør brug af den arbejdsgruppe med ansvar for anliggender efter godkendelsen, der er nedsat af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, til at afhjælpe afvigelser svarende til, hvad der gøres i koordinationsgruppen, der er oprettet i henhold til forordningen om biocidholdige produkter[38].

Der er ikke tilstrækkelig adgang til plantebeskyttelsesmidler til mindre udbredte anvendelser[39], og medlemsstaterne anvender ikke fuldt ud de eksisterende bestemmelser for at lette godkendelsen af sådanne anvendelser. Samarbejdet mellem medlemsstaterne, koordineringen af prøver, anerkendelsen af data om pesticidrester, som er evalueret af andre medlemsstater, og anerkendelsen af prøver vedrørende pesticidrester fra lande uden for EU er utilstrækkelige. Medlemsstaterne gør brug af nødgodkendelser i stedet for at udvide eksisterende anvendelser af godkendte plantebeskyttelsesmidler for at løse problemet.

8. Løsninger for mindre udbredte anvendelser

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af de eksisterende bestemmelser i forordningen om plantebeskyttelsesmidler for at udvide anvendelsen af godkendte plantebeskyttelsesmidler til mindre udbredte anvendelser. Desuden fortsætter Kommissionen med løbende at ajourføre de eksisterende ekstrapolationsretningslinjer for maksimalgrænseværdier for pesticidrester for at lette fastsættelsen af maksimalgrænseværdier for mindre udbredte afgrøder.

Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne reviderer de gebyrer, der opkræves for mindre udbredte anvendelser, og sænker dem for at fremme anvendelsen inden for industrien eller brugerorganisationer.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at sikre langsigtet finansiering af koordineringsfaciliteten for mindre udbredte anvendelser i overensstemmelse med det forslag, som Rådet for Landbrug og Fiskeri drøftede på sit møde den 9. oktober 2017[40].

2.3 NØDGODKENDELSER

Artikel 53 i forordningen om plantebeskyttelsesmidler giver medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler uden egentlig godkendelse for at imødegå farer for plantesundheden, som ikke kan afhjælpes på nogen anden rimelig måde. Der har siden 2011 været en stigning på 300 % i antallet af sådanne nødgodkendelser. Der foreligger ingen data om det område, som nødgodkendelserne er blevet anvendt på. Over 90 % af nødgodkendelserne er udstedt til plantebeskyttelsesmidler, der indeholder godkendte aktivstoffer. Derfor synes formålet med medlemsstaternes anvendelse af nødgodkendelser at være at få bugt med proceduremæssige forsinkelser med henblik på at godkende plantebeskyttelsesmidler og gensidigt anerkende godkendelser ud over at dække de mindre udbredte anvendelser, jf. afsnit 2.2. Derudover udstedes nogle nødgodkendelser gentagne gange – år efter år. Ansøgningsproceduren for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester forbundet med sådanne nødanvendelser kritiseres endvidere af interessenter for at være for langsommelig.

[38] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

[39] En mindre udbredt anvendelse af et plantebeskyttelsesmiddel er en anvendelse på afgrøder, som enten ikke dyrkes i vid udstrækning i en medlemsstat, eller som dyrkes i vid udstrækning, men som opfylder et særligt plantebeskyttelsesbehov. En mindre udbredt anvendelse er ofte forbundet med en høj økonomisk værdi for landbrugerne, men er typisk af begrænset økonomisk interesse for industrien, da deres areal er begrænset, eller det ikke er muligt at forudsige det ekstraordinære plantebeskyttelsesbehov.

40 Rådet for Landbrug og Fiskeri, 9/10/2017: https://www.consilium.europa.eu/media/31740/st12959en17.pdf.

9. Øget tilsyn med nødgodkendelser

Fra den 3. februar 2020 offentliggør Kommissionen[41] alle meddelelser om nødgodkendelser som modtaget fra medlemsstaterne på den offentlige grænseflade for ansøgningsforvaltningssystemet for plantebeskyttelsesmidler (PPPAMS)[42] for at øge gennemsigtigheden og give mulighed for øget offentlig kontrol. Kommissionen arbejder fortsat for en fuld gennemførelse af ansøgningsforvaltningssystemet for plantebeskyttelsesmidler (PPPAMS) inden udgangen af 2022 for alle godkendelser og vil gøre det obligatorisk at anvende systemet i henhold til en gennemførelsesforordning.

Kommissionen ønsker at forbedre den harmoniserede risikoindikator 2, der er fastlagt i direktivet om bæredygtig anvendelse, for at tage hensyn til det område, hvor der anvendes plantebeskyttelsesmidler, som er underlagt nødgodkendelser.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre de relevante retningslinjer for nødgodkendelser senest medio 2020 for at præcisere kriterierne for udstedelsen af nødgodkendelser. Hvis det skønnes nødvendigt, vil Kommissionen overveje at vedtage en gennemførelsesforordning, der fastsætter sådanne kriterier på en juridisk bindende måde.

Kommissionen har øget tilsynet med de nødgodkendelser, som medlemsstaterne har udstedt, ved at anvende bestemmelserne i artikel 53, stk. 2, i forordningen om plantebeskyttelsesmidler til at anmode om udtalelser fra EFSA om begrundelsen for nødgodkendelser. Hvor det er hensigtsmæssigt, vil Kommissionen fortsat fremlægge forslag til afgørelser i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3, således at medlemsstaterne forhindres i at udstede uberettigede nødgodkendelser[43].

2.4 FORSØG MED HVIRVELDYR

Det er helt afgørende for begrænsningen af dyreforsøg, at forsøgene og undersøgelsesrapporterne bliver delt. Antallet af delte undersøgelser vedrørende hvirveldyr er – som planlagt – steget. Men foreløbige data viser, at der generelt ikke er sket et fald i antallet af forsøg med hvirveldyr. Dette skyldes de øgede videnskabelige dokumentationskrav i forbindelse med godkendelsen af aktivstoffer. Det forventes ikke, at situationen bliver bedre, da der i fremtiden vil blive stillet krav om øget dokumentation for at vurdere stoffernes virkninger, f.eks. på hormonsystemet og metabolitter. Desuden kan kravet om en periodisk revurdering af alle aktivstoffer øge eller opretholde behovet for in vivo-forsøg.

10. Yderligere nedbringelse af behovet for forsøg med hvirveldyr

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at begrænse forsøgene med hvirveldyr ved at fremme udarbejdelsen og godkendelsen af forsøgsstrategier ved hjælp af alternativer til

[41] https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/ppp.

[42] Et IT-system, der er udviklet til at gøre det muligt for ansøgeren at oprette ansøgninger om plantebeskyttelsesmidler og indsende dem til evaluering. https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/authorisation_of_ppp/pppams_en

[43] Kommissionen fremlagde i maj 2019 to udkast til afgørelser, der forhindrer to medlemsstater i igen at udstede nødgodkendelser, der gentagne gange er blevet udstedt for produkter, der indeholder neonicotinoider, og som EFSA fandt uberettigede. Udkastene til afgørelse blev fremlagt til afstemning i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder i oktober 2019. I begge tilfælde førte dette ikke til en udtalelse fra komitéen. De efterfølgende afstemninger i klageudvalget gav heller ikke anledning til nogen udtalelse. Kommissionen vedtog ikke desto mindre afgørelserne den 3. februar 2020: Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/152 og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/153 (EUT L 33 af 5.2.2020, s. 16 og s. 19).

dyreforsøg gennem finansiering af forskningsprojekter under Horisont 2020[44] og det europæiske partnerskab for alternativer til dyreforsøg (EPAA)[45]. Den Europæiske Unions Referencelaboratorium for Alternativer til Dyreforsøg (EURL ECVAM) støtter aktivt beskyttelsen af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Kommissionen har forpligtet sig til i de meddelelser, der ledsager datakravene, i givet fald at medtage validerede alternative forsøgsmetoder til udfasning af behovet for dyreforsøg i henhold til forordningen om plantebeskyttelsesmidler[46].

2.5 BÆREDYGTIG PLANTEBESKYTTELSE OG LAVRISIKOPRODUKTER

Forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen bidrager til opnåelsen af nogle af målene for bæredygtig udvikling[47], navnlig mål nr. 2 "Stop sult" og mål nr. 3 "Sundhed og trivsel", mål nr. 6 "Rent vand og sanitet", mål nr. 12 "Ansvarligt forbrug og produktion", mål nr. 14 "Livet i havet" og mål nr. 15 "Livet på land", i henhold til hvilke de store trusler mod den primære fødevareproduktion skal imødegås, og fødevarer og foder samtidig skal være sikre og fri for biologiske og kemiske trusler.

De bestemmelser i forordningen om plantebeskyttelsesmidler, der fremmer aktivstoffer og produkter med lav risiko, er særligt relevante. Adgangen til basisstoffer, plantebeskyttelsesmidler med lav risiko, herunder mikroorganismer, er blevet bedre, men interessenterne mener, at adgangen stadig er utilstrækkelig, og at procedurerne for godkendelse/tilladelse er for langsommelige. Selv om Kommissionen og nogle medlemsstater har truffet foranstaltninger til at fremskynde procedurerne for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler med lav risiko, forventes deres virkninger først at vise sig i fremtiden[48].

Desuden kan nye anvendelsesteknikker (f.eks. robotteknologi og digitalisering) potentielt mindske risiciene ved anvendelsen af pesticider betydeligt.

11. Fremme af bæredygtig plantebeskyttelse, lavrisikoløsninger og effektiv risikobegrænsning

Den europæiske grønne pagt og jord til bord-strategien prioriterer den reducerede afhængighed af pesticider og overgangen til lavrisikostoffer. Førstnævnte tages op i forbindelse med direktivet om bæredygtig anvendelse. Hvad det andet område angår, fremskynder Kommissionen det arbejde, der er indledt med medlemsstaterne og EFSA, for inden udgangen af 2020 at ajourføre datakravene og vurderingsmetoderne for mikroorganismer. Der vil også blive taget hensyn til de specifikke egenskaber ved mikroorganismer og andre plantebeskyttelsesmidler med lav risiko, når der overvejes mere specifikke regler for pesticidrester (se også tekstboks 14).

44 Eksempler herpå er følgende nyligt udvalgte projekter, der har til formål at udvikle nye metoder og forsøgsstrategier til identificering af hormonforstyrrende stoffer: ATHENA og SCREENED vedrørende hormonforstyrrelser i skjoldbruskkirtlen, EDCET og OBERON vedrørende stofskifteforstyrrelser, ENDPOINTS vedrørende neurotoksicitet under udviklingen, FREIA vedrørende reproduktionstoksicitet for kvinder.

45 EPAA er et offentligt-privat partnerskab mellem fem af Kommissionens generaldirektorater og otte brancheorganisationer.

46 Meddelelse fra Kommissionen som led i gennemførelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 283/2013 af 1. marts 2013 om fastsættelse af datakrav vedrørende aktivstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ´(EUT C 95 af 3.4.2013, s. 1).

47 FN-resolution A/RES/70/1.

48 Rådet for Landbrug og Fiskeri godkendte i juni 2016 en arbejdsplan bestående af 40 foranstaltninger (http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10041-2016-REV-1/da/pdf). I juli 2019 fik Rådet for Landbrug og Fiskeri fremlagt en situationsrapport, hvoraf det fremgik, at medlemsstaternes foranstaltninger kun var blevet delvist gennemført med stor forskel mellem medlemsstaterne (http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10238-2019-INIT/da/pdf).

Kommissionen indleder og finansierer en cyklus af "Bedre uddannelse – større fødevaresikkerhed" fra 2020 for at styrke ekspertisen i medlemsstaterne i forbindelse med vurderingen af anvendelsen af mikroorganismer og andre biopesticider.

Kommissionen har allerede fulgt op på gennemførelsen af den arbejdsplan, som Rådet for Landbrug og Fiskeri noterede sig, for at fremskynde adgangen til lavrisikostoffer og -produkter og styrke udvekslingen af information om integreret skadedyrsbekæmpelse blandt medlemsstaterne. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at forpligte sig til at gennemføre de foranstaltninger, de har fået tildelt, i lyset af den situationsrapport, der blev forelagt Rådet i juli 2019.

Kommissionen øger adgangen til basisstoffer, f.eks. ved at præcisere procedurerne og fristerne for deres godkendelse og undersøge mulighederne for at give mere direkte oplysninger om deres nytteværdi inden for plantebeskyttelse.

Kommissionen vil fortsat yde støtte under rammeprogrammerne for forskning[49] til udvikling af mere bæredygtige metoder og teknologier til plantebeskyttelse med henblik på at mindske brugen og risiciene, herunder overvågning af skadegørere, forudsigelsesmodeller, digitaliserede landbrugsmetoder og nyt udstyr til sikring af omhu ved anvendelsen. Kommissionen opfordrer kraftigt medlemsstaterne til i deres strategiske planer for den fælles landbrugspolitik at støtte de forvaltningsmæssige forpligtelser og investeringer, der har til formål at gennemføre de metoder og praksisser, der tager sigte på at reducere pesticidanvendelsen og udnytte alternative metoder.

Kommissionen fortsætter det arbejde, der blev påbegyndt i 2019 sammen med medlemsstaterne og EFSA, for at vurdere de risikobegrænsende foranstaltningers potentiale, herunder for nye anvendelsesteknikker, med henblik på at harmonisere vurderingen af deres potentiale for risikobegrænsning.

2.6 HÅNDHÆVELSE

Håndhævelsen af forordningen om plantebeskyttelsesmidler varierer medlemsstaterne imellem, og dette har en negativ indvirkning på den samlede effektivitet. Det anslås, at ulovlige og forfalskede plantebeskyttelsesmidler udgør ca. 10 % af EU-markedet. Dette giver anledning til bekymring, da det kan mindske det hidtil opnåede beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

12. Bedre håndhævelse af forordningen om plantebeskyttelsesmidler

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at øge bevidstheden om risikoen for ulovlige og forfalskede produkter og til at øge og udvide håndhævelsesindsatsen i sektoren, herunder med hensyn til den korrekte anvendelse af pesticider, og overveje at revidere sanktionsniveauet for manglende overholdelse. Kommissionen har indledt høringer med medlemsstaterne om, hvorvidt der er behov for at fastsætte mere specifikke krav for så vidt angår plantebeskyttelsesmidler gennem beføjelser i forbindelse med forordning (EU) 2017/625 om offentlig kontrol.

MRL-forordningen sikrer, at medlemsstaterne kan træffe håndhævelsesforanstaltninger for alle mulige pesticid-/produktkombinationer. Såfremt der ikke er fastsat en specifik

49 De igangværende projekter under Horisont 2020 omfatter OPTIMA, VIRO-PLANT, SUPER-PEST, INNOSETA, der fokuserer på at finde nye plantebeskyttelsesløsninger, herunder biologiske (f.eks. mikroorganismer, baculovirus, planteekstrakter) og ikkekemiske alternativer (f.eks. forebyggelse, overvågning, mekaniske metoder) som supplement til porteføljen af lavrisikoprodukter, der er tilgængelige for landbrugerne.

maksimalgrænseværdi for pesticidrester, anvendes den såkaldte "standardmaksimalgrænseværdi" på 0,01 mg/kg automatisk. Dette sikrer maksimal forbrugerbeskyttelse, da der gælder en maksimalgrænseværdi for alle pesticid-/produktkombinationer. MRL-forordningen anvendes også på stoffer, der bruges til to eller flere formål, dvs. stoffer, der anvendes til forskellige formål (f.eks. både som pesticider og veterinærlægemidler eller biocider), og stoffer, der tidligere er blevet anvendt som pesticider, men som ikke længere anvendes som sådanne. I disse tilfælde kan standardmaksimalgrænseværdien på 0,01 mg/kg finde anvendelse, og der kan konstateres ikke-overensstemmende prøver med dette niveau, selv om pesticidresterne i fødevarer ikke stammer fra anvendelsen af et plantebeskyttelsesmiddel. Dette har ført til praktiske håndhævelsesproblemer, herunder i tilfælde af anvendelse af biocider til desinfektion af drikkevand, forarbejdning eller miljøforurening. I MRL-forordningen er der også fastsat en række maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der afviger fra dem, der er indeholdt i anden sektorbestemt lovgivning for samme stof-/produktkombination (f.eks. lovgivning om veterinærlægemidler). Disse problemer kan i et vist omfang behandles inden for den eksisterende retlige ramme, f.eks. ved at fastsætte midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester baseret på overvågningsdata for at tage hensyn til andre anvendelser. I praksis skyldes den manglende effektivitet imidlertid, at MRL-forordningen kun tillader, at der fastsættes midlertidige maksimalgrænseværdier i undtagelsestilfælde. Disse er dog ikke klart defineret, hvilket fører til langvarige diskussioner blandt de ansvarlige for risikostyring, inden der kan træffes foranstaltninger. Andre løsninger omfatter tilpasningen af maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der er sikre for forbrugerne i forskellige sektorspecifikke retsakter, og arbejde med harmoniserede metoder til f.eks. eksponeringsvurderinger på EU-plan og internationalt plan.

Der er også allerede indført generelle bestemmelser for forarbejdede produkter, herunder forarbejdningsfaktorer. Disse bestemmelser vil dog med fordel kunne præciseres. Der kan gives mere vejledning til medlemsstaterne om, hvordan de skal udnytte de mere specifikke oplysninger fra fødevarevirksomhedsledere. Dette ville være i overensstemmelse med relateret fødevarelovgivning på andre områder (f.eks. forordning (EF) nr. 1881/2006 om forurenende stoffer).

13. Bedre håndhævelse af MRL-forordningen

Kommissionen præciserer inden udgangen af 2021 anvendelsesområdet for, hvad der betragtes som "undtagelsestilfælde", til fastsættelse af midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester for at undgå fejlfortolkninger.

Kommissionen undersøger mulighederne for at godkende specifikke maksimalgrænseværdier for pesticidrester som fastsat under en anden retlig ramme (f.eks. for stoffer, der også anvendes som veterinærlægemidler), som vurderes til at være sikre for forbrugerne, og støtter de igangværende drøftelser på EU-plan og på internationalt plan med henblik på at udvikle en harmoniseret og koordineret procedure for eksponeringsvurdering.

Kommissionen præciserer inden udgangen af 2021 bestemmelserne i MRL-forordningen og vejleder medlemsstaterne i, hvordan der kan tages hensyn til fødevarevirksomhedernes forarbejdningsfaktorer i forbindelse med håndhævelsesafgørelser.

2.7 HURTIGERE REAKTIONER INDEN FOR RAMMERNE AF MRL-FORORDNINGEN PÅ NYE PROBLEMATIKKER OG DEN TEKNISKE UDVIKLING

De nuværende bestemmelser i MRL-forordningen er ikke tilstrækkeligt fleksible med hensyn til nødvendige tilpasninger til den tekniske udvikling, herunder i tilfælde af aktivstoffer, der ikke er kemikalier, såsom mikroorganismer. Det forventes, at de nye videnskabelige og

teknologiske fremskridt kan føre til andre nye problematikker, f.eks. nanopesticider, fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester for store grupper af stoffer efter en kumulativ risikovurdering osv.

14. Hurtigere reaktion på nye MRL-problematikker og den tekniske udvikling

Kommissionen indleder i 2020 undersøgelsen af praktiske løsninger med henblik på at integrere nye aktivstoffer med forskellige egenskaber i bilagene til den eksisterende MRL-forordning, hvis anvendelsesområde hovedsagelig er koncentreret omkring individuelle kemiske stoffer.

2.8 INTERNATIONAL HANDEL

På internationalt plan kritiseres EU's strenge tilgang til pesticider ofte af en række tredjelande, som hævder, at visse aspekter af EU's retlige ramme og praksis ikke er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO) sundheds- og plantesundhedsaftale og er for restriktive. På nuværende tidspunkt er vores vigtigste handelspartnere i høj grad afhængige af brugen af pesticider til fødevareproduktion, herunder til eksport til EU, og de følger ikke nødvendigvis de samme standarder for beskyttelse af miljøet som EU (f.eks. hvad angår indvirkningen på bier).

Konflikten mellem de europæiske forbrugeres forventninger om, at importerede fødevarer ikke bør indeholde pesticider, der ikke er godkendt i EU, og EU's internationale forpligtelser, navnlig inden for rammerne af WTO, tilspidses. EU integrerer regelmæssigt de grænser, der er aftalt i Codex Alimentarius, og som er sikre for forbrugerne, i MRL-forordningen, hvilket letter den internationale handel. Samtidig lyder der en kritik internt i EU i forhold til, at de maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der er sikre for forbrugerne, fastsættes for ikkegodkendte aktivstoffer (de såkaldte "importtolerancer"), f.eks. i tilfælde, hvor EU's afgørelse om ikke at godkende et stof ikke bundede i folkesundheden, men eksempelvis i miljørisici. Dette gør det muligt at importere produkter, der er behandlet med aktivstoffer, som EU's landbrugere ikke har adgang til, hvilket har en negativ indvirkning på konkurrenceevnen for EU's landbrug og miljøet i tredjelande. Endelig udfordres udelukkelseskriterierne i forordningen om plantebeskyttelsesmidler ofte på internationalt plan, både bilateralt og inden for rammerne af WTO, da tredjelandene mener, at de potentielt har betydelige handelsmæssige konsekvenser. Dette bidrager således også til konfliktniveauet.

Af informationshensyn til virksomhedsledere og tredjelande giver Kommissionen og EFSA tidligt oplysninger om udviklingen i forbindelse med godkendelsen af aktivstoffer, der eventuelt kan føre til en sænkning af maksimalgrænseværdierne. På trods af denne tidlige varsling indgiver handelspartnere ofte ansøgninger om importtolerancer for sent for at undgå handelsmæssige forstyrrelser, og de kritiserer EU, fordi de mener, at den tid, der er til rådighed til fastsættelse af importtolerancer, er for kort, efter at maksimalgrænseværdierne for pesticidrester er blevet sat ned.

Forordningen om plantebeskyttelsesmidler indeholder bestemmelser, der tillader fri omsætning af bejdset korn i EU, hvis der som minimum foreligger én godkendelse i mindst én medlemsstat. Der findes dog endnu ikke nogen fælles holdning til, om det er muligt at bejdse korn til eksport med et aktivstof, der ikke er godkendt i EU – nogle medlemsstater mener, at dette er muligt, mens Kommissionen og andre ikke gør.

15. Brug af grønt diplomati til at fremme vores grønne dagsorden for pesticider

I overensstemmelse med meddelelsen om den grønne pagt udnytter EU alle sine diplomatiske og handelspolitiske instrumenter samt udviklingsstøtteinstrumenter til at fremme udfasningen

af pesticider, der ikke længere er godkendt i EU, mest muligt og fremme lavrisikostoffer og alternativer til pesticider på verdensplan. Det er vigtigt, at der både gøres en indsats i og uden for EU for at maksimere de miljømæssige fordele og sikre lige vilkår for EU's operatører. Kommissionen overvejer desuden, hvordan de miljømæssige aspekter kan tages i betragtning ved vurderingen af anmodninger om importtolerancer for stoffer, der ikke længere er godkendt i EU, samtidig med at WTO-standarderne og -forpligtelserne overholdes. Hvis det skønnes nødvendigt, vil Kommissionen overveje en revision af MRL-forordningen for at styrke dens miljødimension og foretage relevante tilpasninger i forhold til godkendelsesproceduren for pesticider.

EU vil bruge drøftelser i internationale fora, herunder i WTO's SPS-Komité og Codex Alimentarius, til at forklare den tilgang, der anvendes i EU for pesticider, og tilskynde tredjelande til at anvende en lignende tilgang.

EU vil forsøge at opbygge grønne alliancer med andre regioner i verden. Her vil der være særligt fokus på nabolandene. Kommissionen ser endvidere på muligheden for at fremme anvendelsen af visse udviklingsmidler til støtte for f.eks. Andeslandene og de mellemamerikanske lande, som har søgt om EU-støtte til at hjælpe dem med at reducere brugen af pesticider i frugtproduktionen. EU indgår i drøftelser i forbindelse med frihandelsaftaler for at fremme konvergensen mellem tilgange på pesticidområdet og medtage bestemmelser i fremtidige frihandelsaftaler med henblik på at aftale ensartede standarder på området.

Kommissionen styrker kommunikationsindsatsen vedrørende virkningerne af forordningen om plantebeskyttelsesmidler, hvad maksimalgrænseværdier for pesticidrester angår, og tidsplanen for de forskellige procedurer for at gøre EU-systemet mere forudsigeligt for lande uden for EU, herunder i forbindelse med udelukkelseskriterierne.

Kommissionen fortsætter med at bidrage til udviklingen på internationalt plan af risikovurderings- og risikostyringsmetoder for at lette tilpasningen af maksimalgrænseværdier for pesticidrester til de grænseværdier, der er aftalt i Codex Alimentarius, og fastsætte maksimalgrænseværdier for pesticidrester efter anmodning om importtolerancer.

Kommissionen viderefører bestræbelserne på at nå frem til en fælles forståelse blandt medlemsstaterne om muligheden for at bejdse korn til eksport med et aktivstof, der ikke er godkendt i EU (se også afsnit 3.1).

Kommissionen finansierer fortsat programmet "Bedre uddannelse – større fødevaresikkerhed" i tredjelande for at informere om EU's forordninger om pesticider, mindske forskellene i landbrugspraksis og fremme mere selektive og mindre giftige stoffer som alternativer til ældre og mere giftige stoffer.

2.9 INTERN SAMMENHÆNG OG OVERENSSTEMMELSE MED ANDEN EU-LOVGIVNING

Der er for størstedelens vedkommende intern sammenhæng og overensstemmelse mellem forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen. En bemærkelsesværdig undtagelse er udelukkelseskriterierne, som ikke fremgår af MRL-forordningen. Dette skabte usikkerhed med hensyn til konsekvenserne for maksimalgrænseværdierne for pesticidrester, når godkendelsen af et aktivstof ikke fornyes i henhold til forordningen om plantebeskyttelsesmidler på grund af udelukkelseskriterierne. Dette kan afhjælpes ved at skabe større klarhed omkring virkningerne af udelukkelseskriterierne på maksimalgrænseværdierne for de pågældende stoffer og tidsplanen for de forskellige procedurer for at øge forudsigeligheden for lande uden for EU (se tekstboks 15).

En anden undtagelse er samspillet mellem revisionen af maksimalgrænseværdierne for pesticidrester og fornyelsen af godkendelsen af aktivstoffer, som – på grund af forskellige tidsplaner – har ført til unødvendige administrative byrder, dobbeltarbejde i medlemsstaterne, EFSA og Kommissionen.

Der er ikke altid overensstemmelse med andre af EU's politikområder, og der er konstateret problemer med politikken om fødevarer til spædbørn og småbørn (f.eks. definitionen af "pesticidrester"), hygiejnepolitikken og kemikalielovgivningen, hvad angår kriterierne for at identificere stoffer som persistente.

16. Større indbyrdes sammenhæng og overensstemmelse med EU-lovgivningen

Kommissionen samarbejder fortsat med medlemsstaterne og EFSA om at forbedre koordineringen mellem proceduren for fornyelse af godkendelsen af aktivstoffer og revisionen af maksimalgrænseværdierne for pesticidrester for at opnå effektivitet og undgå overlapninger eller modstridende resultater. Dette gælder såvel frister som medlemsstaternes ansvar.

Kommissionen tilpasser de relevante bestemmelser i lovgivningen om fødevarer til spædbørn og småbørn til MRL-forordningen, så de bliver konsekvente og ajourføres i forhold til de seneste tekniske standarder.

3 KONKLUSION

De forskellige interessenter mener, at de lovgivningsmæssige krav til pesticider i EU er blandt de strengeste i verden. Evalueringen, som er beskrevet i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, viser, at forordningen om plantebeskyttelsesmidler og MRL-forordningen har til formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet og generelt er effektive, selv om gennemførelsen kan forbedres yderligere. Antallet af aktivstoffer blev under direktiv 91/414/EØF reduceret. Herefter har forordningen om plantebeskyttelsesmidler navnlig været effektiv med hensyn til den yderligere udfasning af højrisikostoffer, og bestemmelserne til fremme af lavrisikostoffer er begyndt at bære frugt. Forordningerne har en anerkendt merværdi på EU-plan og er relevante i lyset af samfundets skiftende behov. Bortset fra de konstaterede uoverensstemmelser for så vidt angår udelukkelseskriterierne, er der sikret en høj grad af sammenhæng, både internt i og mellem forordningerne, og eksternt med anden EU-lovgivning og internationale regler.

Effektivitet skiller sig ud som det kritiske punkt, der kræver opmærksomhed. På grund af manglende ressourcer og kapacitet i medlemsstaterne er de fleste af de procedurer, der er fastsat i forordningerne, blevet forsinket betydeligt, hvilket igen har en negativ indvirkning på deres effektivitet.

For at følge op på denne evaluering vil der umiddelbart blive fokuseret på at forbedre gennemførelsen af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme. Der er identificeret 16 områder, hvor gennemførelsen på kort og mellemlang sigt kan forbedres. Disse foranstaltninger forventes at medføre betydelige forbedringer i den effektive gennemførelse af de to forordninger inden for kort tid, hvilket vil bidrage væsentligt til opfyldelsen af målene i den europæiske grønne pagt, jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien. En hurtig udfasning af aktivstoffer, der ikke opfylder godkendelseskriterierne, fremmer sunde økosystemer og biodiversitet, samtidig med at der opnås en styrkelse af lavrisikopesticider og ikkekemiske pesticider kombineret med en forbedret gennemførelse af bestemmelserne i direktivet om bæredygtig anvendelse – navnlig med hensyn til integreret

skadedyrsbekæmpelse – hvilket mindsker afhængigheden af kemiske pesticider og bidrager til mere bæredygtige fødevareproduktionssystemer.

Kommissionen overvejer desuden, hvordan de miljømæssige aspekter kan tages i betragtning ved vurderingen af anmodninger om importtolerancer for stoffer, der ikke længere er godkendt i EU, samtidig med at WTO-standarderne og -forpligtelserne overholdes. Hvis det skønnes nødvendigt, vil Kommissionen overveje en revision af MRL-forordningen for at styrke dens miljødimension og foretage relevante tilpasninger i forhold til godkendelsesproceduren for pesticider.